

167. Lov om Statstilskud til Istandsættelse af „Jens Bangs Stenhus“ i Aalborg. (Undervisningsministeren). [A. Sp. 2893—C. Sp. 1073, 1109].

Fremsat i *Folketinget* ^{13/11} (F. Sp. 1529). 1. Beh. ^{19/11} (F. Sp. 1721). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Gerhard Nielsen [Sekr.], N. C. Christensen, Vilhelm Rasmussen, Wiinblad, Gunnar Fog-Petersen [Form.], J. Andersen, Elna Munch, H. C. Hansen, Kirk, Kvist, Lauritz Laursen, Thorhauge, Nørgaard, Johan Knudsen, Svend Koch). Betynkning (B. Sp. 1915) afgiven ^{26/3}. (Ordfører: Gerhard Nielsen). 2. Beh. ^{29/3} (F. Sp. 4452). 3. Beh. ^{31/3} (F. Sp. 4490). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. ^{2/4} (L. Sp. 1497). 2. Beh. ^{4/4} (L. Sp. 1522). 3. Beh. ^{4/4} (L. Sp. 1533). Loven stadfæstet 9. Maj 1919. (Lov-Tid. Nr. 293).

Loven gaar ud paa, at der i Henhold til § 7 i Lov af 12. Marts 1918 om Bygningsfredning tillægges Apoteker V. Strøyberg af Aalborg et Statstilskud paa 100 000 Kr. som Bidrag til Dækning af Udgifterne ved en sagkyndig Istandsættelse af den ham tilhørende Bygning, »Jens Bangs Stenhus« i Aalborg, under Forudsætning af, at han underskriver en Deklaration, hvorved Bygningen henlægges under Nationalmuseet som fredet Mindesmærke.

Under Forhandlingerne i Folketingets Udvalg fremsattes Ønske om Tilvejebringelsen af en Ordning, hvorved Underbygningen til den for ca. 100 Aar siden paa Ejendommen opførte Karnap og Opgangen til denne blev bragt i saa nøje Overensstemmelse med Bygningens Façade og den oprindelige Form som muligt. Et Forslag herom med Model af en Fri-trappe forelagdes Udvalget med Meddelelse om, at Ejeren tiltræder Forslaget. „Udvalget er enigt om at foreslaa, at dette Forslags Gennemførelse stilles som Betingelse for Statstilskuddets Ydelse“. — Efter hvad der oplyses i Anmærkningerne til Lovforslaget, er Bygningen, der har vundet Ry som en af vore skønneste Renæssancebygninger, rejst i Aarene 1623—24 af en rig Aalborg Købmand ved Navn Jens Bang. Medens dens Ydre i det væsentlige har bevaret sit oprindelige Præg, er Bygningens Tilstand, haandværksmæssig set, blevet ringere og ringere, og den var efterhaanden blevet saa faretruende, at en fuldstændig Sammenstyrtning kunde befrygtes. Ejeren paabegyndte da i 1916 en gennemgribende Hovedreparation af Bygningen, men da det har vist sig, at Udgifterne vil blive adskillig større end fra først af antaget — i August 1917 an-